

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.326 van 24 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat N. BIKKEMBERGS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 maart 2004 het Rijk binnen en diende op 23 juni 2008 een derde asielaanvraag in. Op 9 januari 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: " *U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Karianwala, district Gujrat in de provincie Punjab. U verliet Pakistan in februari 2004 en deed hier een eerste asielaanvraag op 4 maart 2004. In deze eerste aanvraag nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 21 september 2004 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U keerde daarna niet naar Pakistan terug maar deed hier op 30 mei 2008 een tweede asielaanvraag. Op 17 juni 2008 besliste DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) echter tot een niet-inoverwegingname van deze asielaanvraag. Op 23 juni 2008 diende u hier een derde asielaanvraag in. U verklaarde niet naar Pakistan terug te kunnen wegens uw aanhoudende problemen met Bashir en Naseer Ahmed uit Karianwala en met de politie. Onlangs vernam u dat in mei 2008 uw ouders in Karianwala door die broers waren*

aangevallen en dat op 20 juni 2008 Bashir en Naseer uw woning in brand staken. Dit gebeurde naar aanleiding van de problemen in het verleden. Bashir en Naseer hebben namelijk op illegale wijze een stuk grond van uw familie afgepakt. Omdat ze uw familie bleven lastig vallen zinde u op wraak. Samen met uw vriend Ansar die twee wapens bemachtigd had was u eind 2003-begin 2004 naar de woning van de broers Ahmed gegaan om hen te bedreigen. Toen u opnieuw door hen werd beledigd verloor u uw zelfcontrole en schoten u en Ansar op Faqir Ahmed, de broer van Bashir en Naseer, die hierbij overleed. Jullie vluchtten weg. U vernam nadien dat Ansar gearresteerd was en dat er een "FIR" (First Information Report) tegen u was opgesteld wegens moord. Sindsdien waren Bashir en Naseer, en de politie naar u op zoek. U dook onder en enkele weken later, in februari 2004, verliet u het land. Intussen dienden de twee broers een nieuwe klacht in tegen u wegens de moord op hun broer Faqir. Uw ouders en broer wonen na de brandstichting van juni 2008 in een huurwoning in Karianwala. U vreest bij terugkeer nog steeds te zullen worden vermoord door Naseer en Bashir, of door de politie te zullen worden gearresteerd wegens uw aandeel in de moord. U legde volgende documenten voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag: een origineel "FIR" dd. 3 januari 2004 met Engelse vertaling, een brief van uw advocaat Asjad Javed Ghural dd. 15 juli 2008, en twee medische verslagen van verwondingen die uw ouders opliepen".

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).
3. Verzoekers middel "*is gebaseerd op de schending van de materiële motiveringsplicht, zijnde een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur*".

Nopens de status van vluchteling.

4. Verzoeker toont zijn identiteit niet aan door middel van originele identiteitsdocumenten met foto. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit kan hem aldus aangerekend worden en tast zijn geloofwaardigheid aan.
5. Verzoeker steunt zijn huidige asielaanvraag op zijn vrees opgesloten te worden door de politie en vermoord te worden door Bashir en Naseer. Deze laatste zouden verzoeker zoeken omwille van een moord die verzoeker thans bekent gepleegd te hebben op hun broer Faqir Ahmed. Deze moord volgt op aanhoudende conflicten over familiegonden

die de familie van verzoeker had met de broers: *“Bashir en Naseer hadden namelijk op illegale wijze een stuk grond van zijn familie afgepakt (dit omwille van de politieke overtuiging van de familie van verzoeker)”*.

- 5.1. Verzoeker wijzigt aldus zijn relaas radicaal in huidige asielaanvraag en verklaart een moord te hebben gepleegd uit “wraak” en omdat hij zijn “zelfcontrole” verloor. Verzoeker heeft de moordaanslag die volgens de huidige asielaanvraag, de directe aanleiding voor zijn vlucht, niet vermeld bij zijn eerste asielaanvraag toen hij enkel politieke motieven inriep en verklaart dit door *“het gegeven dat verzoeker bij de eerste asielaanvragen veel medicijnen nam en whisky dronk”*. Dat de grondconflicten oorsprong vinden in de politieke overtuiging van de familie van verzoeker, steunt bovendien op een loutere bewering geformuleerd in het verzoekschrift die geen weerslag vindt in het administratief dossier. Overigens werd reeds in de beslissing inzake de eerste asielaanvraag geoordeeld dat verzoeker geen politieke oorzaak van het conflict aantoonde. De Raad is niet bevoegd om de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag te herbeoordelen. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde feiten.
6. Met betrekking tot de neergelegde FIR geeft verzoeker toe dat er *“enkel kopies van deze FIR aan de advocaten of de verdachten worden uitgegeven”* en verzoeker aldus niet over een originele FIR kan beschikken zoals hij eerder beweerde. Verzoeker poneert dat het een handgeschreven kopie van de originele FIR betreft en legt informatie neer die dit moet staven. Daar gelaten het feit of dit document al dan niet authentiek is, merkt de Raad op dat dergelijke documenten om enige bewijswaarde te hebben, dienen te worden ondersteund door geloofwaardige en overtuigende verklaringen. Dit is in casu niet het geval. Het dient overigens te worden herhaald dat verzoeker zijn identiteit niet genoegzaam bewijst zodat evenmin wordt aangetoond dat de neergelegde stukken verzoeker betreffen.
7. De overige documenten zijn niet van aard om de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag te herstellen. Uit de neergelegde medische attesten kan slechts worden afgeleid dat een arts letsels vaststelt bij verzoekers ouders, doch hieruit kan geenszins een causaal verband blijken met de verklaringen van verzoeker. De getuigenis van de advocaat heeft geen officieel karakter zodat de bewijswaarde slechts relatief is en onvoldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielaanvraag te herstellen. Deze brief is overigens geheel strijdig met verzoekers relaas aangezien de advocaat verklaart dat verzoeker vals beschuldigd is voor de moord op Faqir Ahmed, terwijl verzoeker op het CGVS de moord bekent.
8. Verzoekers asielaanvraag berust op loutere beweringen en documenten opgemaakt voor onderhavige procedure. In zoverre er geloof gehecht kan worden aan verzoekers voorgehouden problemen dient te worden vastgesteld dat uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker er zich bewust van was dat hij illegale feiten pleegde en een celstraf riskeerde indien hij aangehouden zou worden. Verzoeker zou voortvluchtig zijn. De door verzoeker aangehaalde moord naar aanleiding van een grondconflict is in essentie van gemeenrechtelijke aard. Hij toont niet aan dat zijn vervolging in nexu staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.
9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

